

Berta Páramo

Olorar. Aromes, essències, pudors i pestilències

El primer títol de la col·lecció Ments curioses · Curioses Ments, en coedició amb l'Editorial CSIC.

«La realitat és complexa i la meua feina és fer-la comprensible». (BERTA PÁRAMO)

Com has aconseguit sintetitzar en tan poques pàgines una informació tan valuosa?

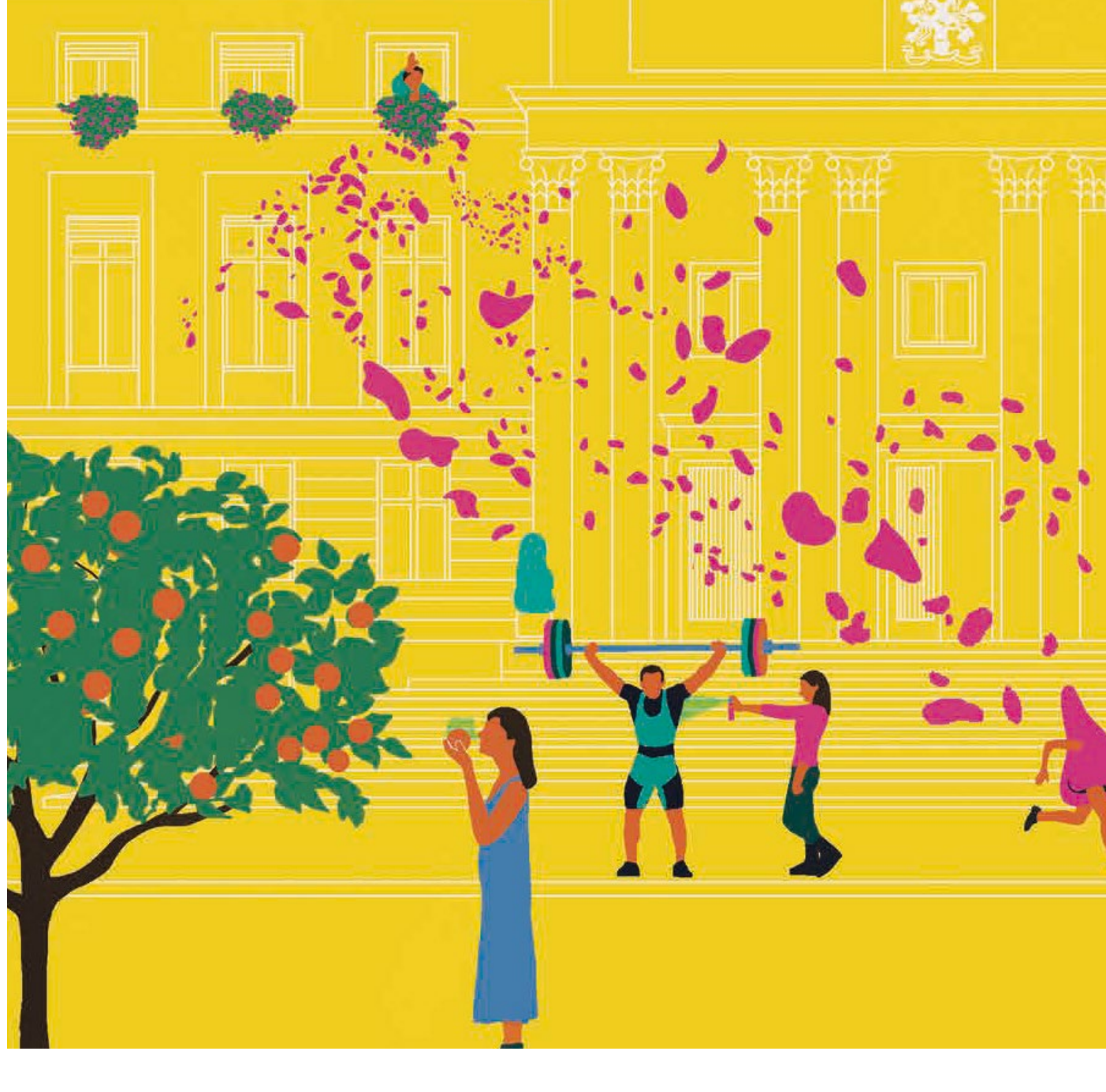
Quan vaig començar a investigar, el primer que vaig llegir va ser *L'olfacte*, de la Laura López-Mascaraque. Aquest llibre em va portar a escoltar-ne les conferències i a llegir-ne altres publicacions. M'he adonat que, amb els meus llibres, faig el que feia de petita per estudiar: buscar els meus camins i les meves pròpies formes d'enteniment.

Se'm va obrir un camp molt ampli en la investigació, però jo només tenia 48 pàgines per explicar la meua versió. Aquí ve la part difícil: què hi ha de ser, tant sí com no, i què es pot deixar fora. Volia que el lector, en acabar el llibre, tingués una idea de com funciona l'olfacte, com olora l'ésser humà i, sobretot, que fos més conscient d'aquest sentit.

Tenint això clar, em quedava pensar com fer-ho. Els autors hem de fer una tasca de «traducció» de la informació. Quan investigo una cosa que desconec, he d'entendre-ho bé per poder explicar-ho. Si jo ho entenc, penso que altres també ho poden fer. La realitat és complexa i la meua feina és fer-la comprensible—espero que per a qualsevol, inclòs el públic infantil—. Per això, si dic que «l'aire que ens envolta està ple de molècules», no dono per fet que aquest concepte és conegut.

A més de proporcionar una definició senzilla, plantejo en un dibuix les molècules a manera de fitxes de *Tetris*, és a dir, una forma complexa diferent per altres més petites. Això, a més, a més de fer de forma visual i clara com molècules diferents encaixen en els receptors específics de les nostres neurones sensorials olfatives.

D'altra banda, l'avoriment limita l'aprenentatge i la generació de curiositat, per la qual cosa intento sempre fer servir l'humor. Per això i perquè m'ho passo bé, és clar. Penso que és una bona eina per atrapar el lector.

Què t'ha sorprès sobre l'olfacte?

Com és de desconegut i la poca importància que se li dona. Si t'haguessis de desprendre d'un dels mateix, seria de? La pregunta de la major part de la gent és «l'olfacte». No sé si contestarien el mateix després de llegir aquest llibre.

Has hagut d'entrenar l'olfacte per escriure *Olorar*?

No, no ha estat necessari. Però, inevitablement, m'he fet més conscient d'aquest sentit i oloro tot el que puc. És a dir, ara oloro a consciència i gaudint-ho.

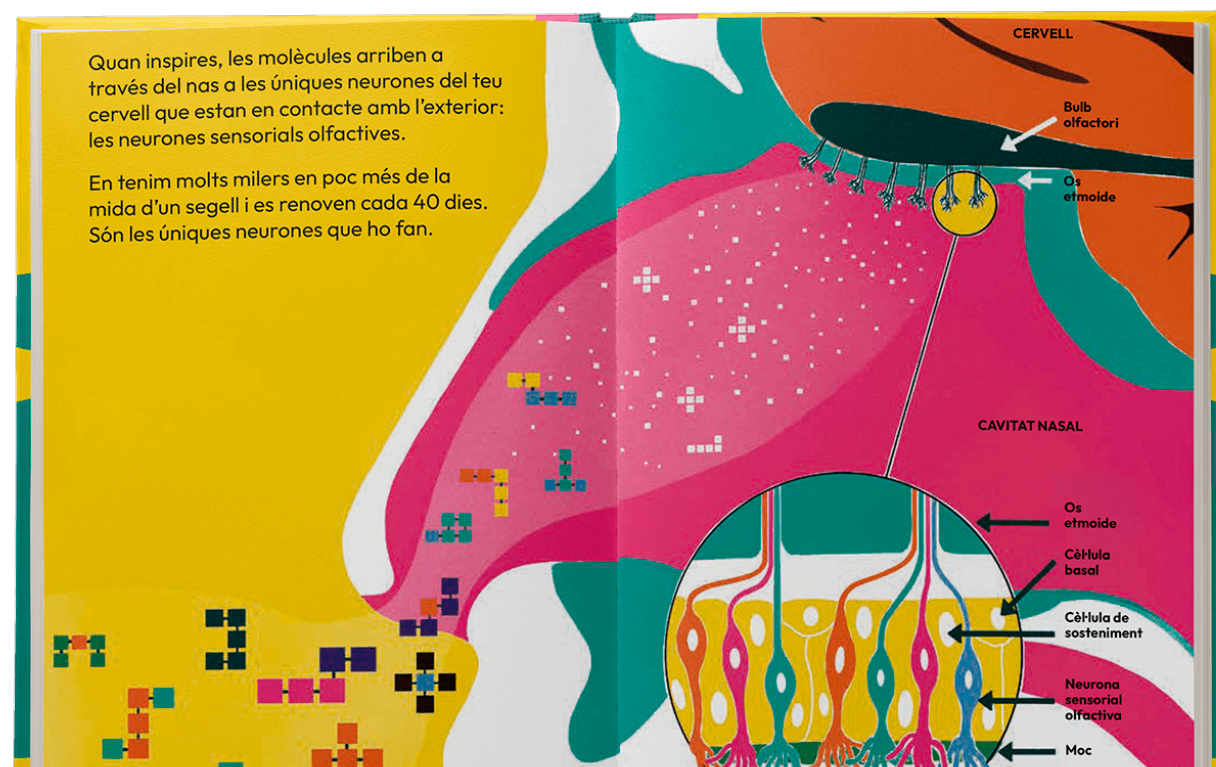
Quines olors t'evocuen al passat?

Quan era petita, jugava un pot ple de botons que recollia la meua mare. Els col·locava per mides, colors, feia dibuixos amb ells... Aquest pot tenia una olor molt característica i, quan l'obro de nou, torno a ser aquella nena.

Quina és la teua olor preferida? I la pudor que més et disgusta?

No sóc gaire de «favorits», però m'agrada l'olor de pa enforat, la de l'herba acabada de tallar, la del mar quan fa molt que no hi vaig, la del cafè...

El que més em disgusta? He sentit força disgust en algun bany públic, ha, ha, ha. I en recordo una de la infància, la de les tapes bullint. Ara ja no es venien netes i aquesta olor va fer que no les tastés fins que vaig ser adulta.

Olorar. Aromes, essències, pudors i pestilències
Berta Páramo

Edat
+9

48 pàgines
13 x 21,5 cm
Tapa dura
PVP 13,50 €

Data de sortida: 15/11/23
ISBN CAT: 978-84-19889-11-9
ISBN ESP: 978-84-19889-10-2